

NTC aktivnosti v oddelkih 1-2 leti

(skupina Maja Pospeh in Ivana P. Naglič)

Dejavnosti z elementi NTC pristopa sva v skupini izvajali večkrat tedensko in jih načrtno vključevali v vsakodnevno pedagoško delo. Skozi raznolike gibalne, senzorične in miselne dejavnosti sva otrokom omogočali pogoste priložnosti za razvoj koordinacije, ravnotežja, senzorne integracije ter drugih temeljnih sposobnosti, ki prispevajo k razvoju možganskih povezav.

Poleg dejavnosti v oddelku sva najmanj enkrat tedensko izvajali skupne NTC dejavnosti na hodniku (poligon, čutna pot ter tulci z žogami), v katere so bile vključene tudi ostale skupine 1. starostnega obdobja (1. niz). Tak način dela je otrokom omogočal bogatejše gibalne izkušnje, druženje z vrstniki iz drugih skupin ter učenje z opazovanjem in posnemanjem, hkrati pa je prispeval k razvoju socialnih stikov in občutka pripadnosti širši skupini.

Z raznolikimi gibalnimi poligoni in igrami smo otrokom omogočili izvajanje naravnih oblik gibanja (hoja, plazenje, plezanje, vleka, potiskanje, metanje), kar je prispevalo k razvoju koordinacije celega telesa, ravnotežja, orientacije v prostoru ter zavedanja lastnega telesa. Opazili sva, da so otroci z večkratnim ponavljanjem dejavnosti postajali gibalno bolj samozavestni, stabilnejši in vztrajnejši pri premagovanju ovir.

Dejavnosti, kot so »Žoge v veliko škatlo«, »Vtikanka«, »Plastenke spretnosti«, »Čarobni trakovi«, »Čutna pot«, senzorične plastenke in barvni tulci, so poleg grobe in fine motorike spodbujale tudi akomodacijo, rotacije, motorično planiranje, senzorno zaznavanje ter prve oblike miselne klasifikacije. Otroci so pogosto samostojno iskali rešitve gibalnih problemov, preizkušali različne načine izvedbe in kazali veliko stopnjo radovednosti.

Na podlagi sprotnega opazovanja sva ugotovili, da otroci izkazujejo veliko zanimanje za vlečenje, raziskovanje materialov in senzorične dražljaje, zato sva iz teh opažanj izhajali pri nadaljnjem načrtovanju dela. Na tej osnovi sva izdelali igro z rutkami, pri kateri otroci rutke vlečejo iz škatle skozi odprtine. Med izvajanjem dejavnosti so otroci samostojno raziskovali možnosti igre in ugotovili, da se lahko pod rutkami tudi skrijejo ali pa jih uporabljajo za zibanje ob melodijah pesmi. Dejavnost otrokom omogoča razvijanje fine motorike, koordinacije oko-roka, akomodacije ter senzoričnega zaznavanja, hkrati pa spodbuja radovednost, vztrajnost in samostojno raziskovanje. Igra se je izkazala kot zelo motivacijska, saj so se otroci k njej pogosto vračali in jo izvajali na različne načine.

Odziv otrok je bil zelo pozitiven. V dejavnosti so vstopali z veseljem, zanimanjem in željo po ponavljanju. Posebej pomemben vidik projekta je bilo druženje otrok iz različnih oddelkov, saj sva zaznali več spontanih socialnih stikov, posnemanja, neverbalne komunikacije in sodelovanja. Dejavnosti so hkrati prispevale k občutku varnosti in zaupanja v lastne gibalne sposobnosti.

Dejavnosti sva sproti prilagajali individualnim zmožnostim otrok, pri čemer sva ohranjali ravnotežje med zagotavljanjem varnosti in spodbujanjem samostojnosti. Izziv predstavlja različen gibalni razvoj otrok znotraj iste starostne skupine, zato ostaja pomembna naloga nadaljnje prilagajanje zahtevnosti in raznolikosti gibalnih izzivov. Izbrane dejavnosti so ustrezno podpirale celostni razvoj otrok ter so skladne z NTC pristopom. Cilji so bili doseženi v skladu z razvojnimi zmožnostmi otrok, dejavnosti pa predstavljajo dobro osnovo za nadaljnjo nadgradnjo.

Starši so bili o dejavnostih obveščeni preko oglasne deske in eAsistenta ter preko poslanih fotografij. Njihovi odzivi so bili pozitivni, nekateri so poročali tudi o večji gibalni aktivnosti otrok doma.

Zapisala Maja Pospel, vzgojiteljica